

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 360/2013
28.11.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Вере Пешић, председника већа, Олге Ђуричић и Надежде Радевић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Г.П. из К., кога заступа пуномоћник М.С., адвокат из Б., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда 8 Уп 104/13 од 03.09.2013. године, са противном странком Министарством правде и државне управе Републике Србије, Управа за извршење кривичних санкција, у предмету премештаја осуђеног, у нејавној седници већа одржаној дана 28.11.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба П.Г., на издржавању затворске казне у КПЗ Београд, Падинска скела, за понављање судског поступка правноснажно окончаног пресудом Управног суда 17 У 3308/12 од 26.04.2012. године, којом је одбијена његова тужба, поднета против решења Министарства правде Републике Србије број 702-01-82/2012-05 од 21.02.2012. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против решења Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција број 702-00-39/2012-05 од 02.02.2012. године и потврђено првостепено решење, којим је усвојен предлог управника КПЗ у Нишу за премештај осуђеног из КПЗ у Нишу у КПЗ у Београду, због преоптерећености смештајних капацитета у КПЗ у Нишу.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења подносилац наводи да је Управни суд побијаним решењем погрешно ценио доказе на околност основаности навода тужиоца. Сматра да су испуњени услови за обнову поступка обзиром да је решење о премештају осуђеног лица донето од стране ненадлежног органа на шта је указано пресудом Управног суда 2 У 11976/12 од 25.10.2012. године. Предлаже да суд захтев уважи, укине или преиначи побијано решење.

Противна странка у одговору на захтев наводи да су наводи захтева неосновани обзиром да је министар правде својим актом број 021-01-2/2011-03 од 08.02.2011. године, овластио координатора за оперативно-безбедносне послове, надзор, правне и опште послове и информатику и аналитику у Управи за извршење кривичних санкција да може потписивати сва акта из надлежности Управе за извршење кривичних санкција, до попуњавања положаја директора управе путем јавног конкурса.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијаног решења, донета је одлука као у диспозитиву са разлога што је Управни суд нашао да тужилац није учинио бар вероватним постојање законског основа за понављање управно-судског поступка из члана 56. став 1. Закона о управним споровима. По оцени тог суда, тужба за понављање поступка дозвољена је само ако је заснована на чињеничном стању које је суд сам утврђивао, што у овој ситуацији није случај, јер је пресуда донета на основу чињеница утврђених у управном поступку.

Оцењујући законитост побијаног решења Врховни касациони суд налази да је то решење донето без повреде правила поступка, уз правилну примену одредбе члана 60. Закона о управним споровима. Ово стога јер је тужилац тужбом тражио понављање судског поступка окончаног пресудом Управног суда, са разлога прописаних одредбама члана 56. став 1. Закона о управним споровима. По налажењу овог суда, правилно је Управни суд нашао да подносилац захтева није учинио вероватним испуњеност услова за понављање поступка из члана 56. став 1. Закона о управним споровима, јер позивање на другу пресуду Управног суда, у којој је у истој правној ствари другачије пресуђено, не може представљати разлог за понављање поступка из члана 56. став 1. наведеног закона.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, истицане и у тужби, па је нашао да су без утицаја на другачију одлуку о законитости побијаног решења, јер се тим наводима не доводи у сумњу правилна оцена Управног суда из побијаног решења о непостојању услова за понављање поступка из члана 56. став 1. Закона о управним споровима, на основу кога је тражено понављање.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 28.11.2013. године, Узп 360/2013

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија,
Вера Пешић,с.р.